

“La vida es un don, y la longevidad es una bendición. La “riqueza de los años” es riqueza de las personas, riqueza de experiencia y de historia.”

(Papa Francisco)

paraules del bisbe

ANUNCIAR QUE CRISTO NOS HA SALVADO

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos hermanos:

La segunda gran verdad que el cristiano debe proclamar es que Cristo nos ha salvado. La fe en Jesucristo es una gran luz para nuestra inteligencia y nos otorga la fuerza para seguirle. Él es iluminador y revelador, redentor y liberador. Como dice la Escritura, Él se hizo nuestro camino para que pudiéramos vivir una vida humana plena. Jesús nos ha dado un “camino nuevo y viviente que él nos abrió a través del velo del Templo, que es su carne” (Heb 10, 20).

En verdad, Jesucristo nos ilumina y nos libera del error, porque con su palabra y su vida nos muestra quién es Dios y quiénes somos nosotros. Como subrayó el Concilio, “el misterio del hombre solo se esclarece en el misterio del Verbo encarnado” (GS 22). Él es luz que inunda toda nuestra vida y llena de sentido cada instante de nuestra existencia.

Cristo nos libera también de la inclinación a obrar el mal, sanando con su gracia y con su amor nuestra voluntad. Unidos a Jesús, incorporados a Él, somos transformados, renovados y sanados. La experiencia de ser perdonados por Él nos permite levantar la cabeza una y otra vez y volver a empezar.

Su amor es más grande que todas nuestras contradicciones, nuestras fragilidades y pequeñeces. La libertad que Cristo nos otorga restituye nuestra capacidad de amar a Dios por encima de todo y de amar a los demás.

La manifestación más grande de este amor acontece en la cruz, donde se entrega para salvarnos. Allí nos amó hasta el extremo (cf. Jn 13, 1). Mediante su obediencia perfecta en la cruz y mediante la gloria de la resurrección, el Cordero de Dios ha quitado el pecado del mundo y ha hecho posi-

ble nuestra liberación. Por eso, mirar la cruz nos libera y nos da fuerza y coraje para vivir el Evangelio.

Lo más extraordinario es que Jesús nos salva sin que nosotros lo merezcamos. Ha escrito el Papa Francisco: “Su perdón y su salvación no son algo que hemos comprado, o que tengamos que adquirir con nuestras obras o con nuestros esfuerzos. Él nos perdona y nos libera gratis. Su entrega en la Cruz es algo tan grande que nosotros no podemos ni debemos pagarlo, sólo tenemos que recibirlo con inmensa gratitud y con la alegría de ser tan amados antes de que pudiéramos imaginarlo: Él nos amó primero (1 Jn 4,19)” (*Christus vivit*, 121).

Los cristianos nos sentimos salvados y liberados por Jesús, pero muchas personas de nuestro mundo siguen caminando sin rumbo, porque no encuentran una razón para vivir o siguen esclavas de sus pasiones y vicios, sin tener la fuerza necesaria para vencer el mal. A todos ellos debemos repetir: mira a Cristo, acércate a su cruz y déjate salvar por Él. En su carne destrozada y en su sangre derramada se encierra el amor inmenso que te tiene y que te permite renacer una y otra vez.

la notícia

DOMUND 2021: “Explica el que has vist i sentit”

Portar l'amor de Déu a tots els racons del món és la raó de ser dels nostres missioners i missioneres. El 24 d'octubre celebrarem el DOMUND, enguany sota el lema “Explica el que has vist i sentit.” Aquesta jornada ens recorda que tots som part de l'Església universal i ens necessitam els uns als altres. “Viure la missió és aventurar-se a desenvolupar els mateixos sentiments de Crist Jesús i creure amb ell que qui és al meu costat també és el meu germà i la meva germana”, ens recorda el Papa Francesc.

Amb el desig d'acompanyar la tasca evangelitzadora, social i caritativa dels nostres missioners i les Esglésies més pobres, totes les

col·lectes de les misses del proper cap de setmana aniran destinades al DOMUND. També podeu fer el vostre donatiu de forma on-line, d'una forma molt fàcil i segura, accedint a la pàgina web: omp.es/haz-un-donativo/.

Aquesta col·laboració econòmica es fa més necessària que mai en aquests moments tan complicats per la pandèmia, en el qual tantes mancances s'han vist accentuades. Gràcies per la vostra generositat. Aquesta jornada solidària ens convida també a pregar pels missioners i acompanyar-los espiritualment en la seva tasca. Tots ells són referents per a tots nosaltres de servei i d'ajuda als germans més desfavorits.

Diumenge XXIX de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Isaïes

53, 10-11

El Senyor volgué que el sofriment el trituràs. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justs els altres, després de carregar-se les culpes d'ells.

Salm responsorial 32

R: **Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posam en vós.**

Lectura de la carta als cristians hebreus

4, 14-16

Germans, mantinguem ferma la fe que profesam, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres flaqueses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al trono de la gràcia de Déu perquè es compadesqui de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitam.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

10, 35-45

En aquell temps Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a veure Jesús i li digueren: "Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem." Jesús els preguntà: "¿Què voleu que faci?" Ells li digueren: "Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure, un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra." Jesús els respongué: "No sabeu què demanau. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batiats amb el baptisme amb què jo seré batiat?" Ells li digueren: "Sí que podem." Jesús els respongué: "És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batiats amb el baptisme amb què jo seré batiat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no som jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat." Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: "Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els gran personatges mantenen els altres davall el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor; i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes."

Lectura del libro de Isaías 53,

10-11

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

Salmo responsorial 32

R: **Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.**

Lectura de la carta a los Hebreos

4, 14-16

Hermanos: Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantengamos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

10, 35-45

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos de Zebedeu, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que hagas lo que te vamos a pedir». Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?». Contestaron: «Concedenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda». Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?». Contestaron: «Podemos». Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlos, sino que s para quienes está reservado». Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan. Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: el que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».

“Fer-se l'esclau de tots”

Seguim en aquest camí cap a Jerusalem que vam començar fa uns diumenges, camí d'aprenentatge del vertader deixeble de Jesús. Avui quasi estem a les portes de Jerusalem, la meta d'aquest camí, i “Jesús els anava al davant”. Aquesta expressió d'anar al davant, per una banda, subratlla que és una decisió personal de Jesús i, per una altra, que els deixebles sempre anem al darrere del nostre mestre.

Jesús novament aprofita per anunciar als dotze la seva passió, mort i resurrecció. Aquesta vegada és molt més concret: “El fill de l'home serà entregat als grans sacerdots i als mestres de la llei, el condemnaran a mort i el posaran a mans dels pagans...” (Mc 10, 33-34).

En aquesta ocasió són els germans Jaume i Joan els que protagonitzen la incomprensió dels deixebles davant l'anunci de la passió, mort i resurrecció; es dirigeixen al mestre i li diuen: “volem que facis el que et demanarem”. Ja no es recordaven de quan li havien demanat a Jesús que els ensenyés a pregar al Pare i els havia ensenyat aquelles paraules: “Pare, que es faci la teva voluntat” (Mt 6,10), ara eren ells els que demanaven que fos la seva pròpia voluntat la que prevalgués, i aquesta era: “asseure's un a l'esquerra i l'altre a la dreta de Jesús quan estigués en la seva glòria...” I la resta dels deixebles, aquells que havien estat discutint pel camí qui era el més important, s'indignen perquè desitjaven el mateix. No havien comprès que el camí que porta a la glòria passava per la creu!

Davant aquest nou malentès, Jesús reuneix als dotze i torna a instruir-los: “qui vulgui ser el primer que es faci l'esclau de tots”. El deixeble de Jesús ha de viure disposat a seguir el camí de la creu, fent-se esclau dels altres, (l'esclau no té voluntat pròpia, és a dir, no tria a qui vol servir). El fonament i model d'aquesta exigència és el “Fill de l'home que dona la seva vida en rescat de tots”, així idò, Jesús serà el primer a realitzar allò que demana als seus deixebles.

Vicent Lladrés

LECTURES DE LA DI. 18, Sant Lluç, evangelista (F): 2Tm 4, 9-17b / Sal 144 / Lc 10, 1-9.

MISSA DIÀRIA

Salms de la

1ª Setmana

Dt. 19, Sant Pere d'Alcàntara (MLL): Rm 5, 12. 15b. 17-19. 20b-21 / Sal 39 / Lc 12, 35-38.

Dc. 20, Fèria: Rm 6, 12-18 / Sal 123 / Lc 12, 39-48.

Dj. 21, Fèria: Rm 6, 19-23 / Sal 1 / Lc 12, 49-53.

Dv.22, Fèria: Rm 7, 18-25a / Sal 118 / Lc 12,

54-59.

Ds.23, Fèria: Rm 8, 1-11 / Sal 23 / Lc 13, 1-9.

Dg. 24, XXX de Durant l'Any: Jr 31, 7-9 / Sal 125 / He 5, 1-6 / Mc 10, 46-52.

testimonis de fe

Viure la Fe dins el matrimoni

Creiem que la Fe que dona sentit a les nostres vides és un procés personal de creixement individual que ens fa viure des d'una òptica de creient. No obstant, tot i la individualitat del creient, necessitem estar acompanyats per mantenir-nos forts en la Fe.

Quan ens vam casar, vam decidir seguir vivint i celebrant la nostra Fe, i ajudar-nos mútuament a fer-la créixer, a que cada un es convertís en un estaló per l'altre, per a mantenir-la, per a viure-la i celebrar-la en el si del nostre matrimoni i de la nostra família.

No es fàcil viure, avui en dia, com a cristians creients, enmig d'una societat en la qual molt poc importa el sentit de la vida, on es canvia fàcilment el significat de paraules com amor, amistat, fidelitat, llibertat, etc. Tampoc ho van tenir fàcil en el temps de Jesús. Són molts els moments al llarg de la vida que et plantegen dubtes, inseguretats; on sembla que tot és relatiu en una societat cada cop més secularitzada, i et dona la sensació que nedes a contra

corrent. Si en aquests moments de feblesa trobes en el teu cònjuge i en la teva família un estaló que et fa sortir de la teva zona de confort i t'ajuda a retrobar el camí de la Fe en l'Amor, te n'adones que ha valgut la pena l'esforç d'intentar viure el matrimoni cristià com el que és, un sagrament que reflecteix l'Amor de Déu cap a la humanitat.

Tolo Frau i Juana Anglada

una església que anuncia l'evangeli

Les mediacions que Déu empra (03)

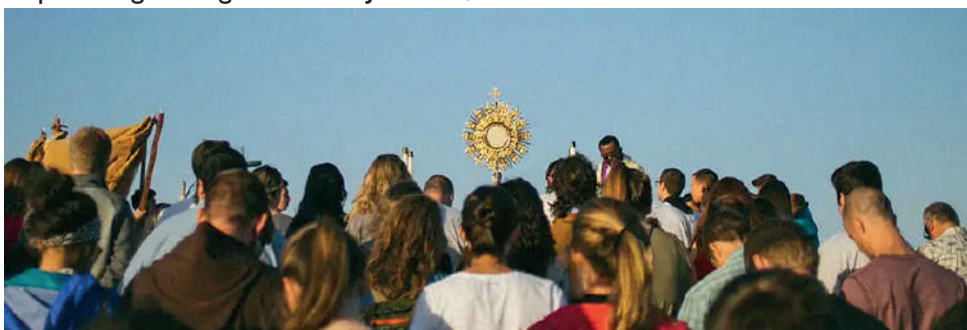
Avegades pot ser que tenguis una idea equivocada de Déu, potser estàs temptat de pensar que si Déu volgués fer conèixer alguna veritat a tots els homes bastaria que amb la seva omnipotència posés dins la ment de cada persona el missatge que vol revelar i comunicar, i forçar a la humanitat a seguir els seus dictats. Seria una comunicació per il·luminació.

Però la manera com Déu ha elegit comunicar-se amb tu és a través de les mediacions de les paraules i els fets. Déu es serveix de persones, de situacions i de realitats històriques per fer-te arribar el seu amor i el seu perdó. La manera com Déu es comunica és sacramental, o sigui, a través de signes eficaços que produeixen allò que signifiquen. El primer gran sagrament és Jesucrist,

en la seva singularitat de Verb encarnat; després existeix el gran sagrament de l'Església, i també existeixen els set sagraments que comuniquen la gràcia salvadora de Déu.

Fes un exercici de memòria i demana't quina va ser la primera persona que et va xerrar de Jesús. Possiblement van ser els teus pares, un capellà, una catequista, una religiosa, un mestre... algú va ser el primer qui et va anunciar aquest Jesús que t'estima i sempre està amb tu. Aquest primer anunci va engendrar una fe que has anat alimentant i enfortint amb el pas dels anys. I aquesta amistat cultivada amb Jesús t'ha fet la persona que avui ets. ¿No serà que tu també ets una mediació de Déu?

Àrea de l'Anunci

l'entrevista a:

P. ANTONI POU

El P. Antoni Pou, monjo de Montserrat i natural de Manacor, és Doctor en Teologia i psicòleg, amb una tesi en Teologia Fonamental sobre Bíblia i Psicologia. Va ser el ponent de la primera jornada de Teologia celebrada a Ciutadella sota el lema «**Què ens ha deixat la pandèmia a la nostra societat**».

P. Antoni, quina repercussió ha tingut la pandèmia de la covid-19 sobre la salut mental de les persones?

-En moltes persones ha sigut com la gota que ha fet vessar el vas. Persones que anaven sortint-se'n amb situacions ja dramàtiques econòmicament o emocionalment s'han vist desbordades per les limitacions de la pandèmia: dols, més precarietat laboral, solitud, trencaments familiars, o violència de gènere afavorida per una convivència més prolongada a causa del confinament, etc.

A quines edats creu que ha afectat més aquesta pandèmia?

-Els qui pitjor ho han passat han sigut els adolescents i les persones grans; els primers perquè és una època de la vida on és molt important el grup, el joc, la interacció social... han hagut d'estar molt de temps sols augmentant les inseguretats pròpies de la seva edat; i la gent gran pels estralls que ha fet la pandèmia entre la gent d'edat avançada, que han vist com la seva parella, amics íntims, o persones estimades sofrien o morien, a més de la incomunicació dels familiars, en el cas dels qui estaven en les residències.

Com superar els dols i les ansietats conseqüència de la covid-19 per mantenir una salut estable?

-Hi ha uns nivells bàsics que només es poden solucionar a partir de l'assistència social i caritativa; quan aquests estan coberts és bo incorporar la interacció social, una vida activa (caminar, fer esport, tenir aficions), tenir cura de les amistats, aprendre a gestionar els conflictes familiars; i, per últim, també conrear una vida espiritual (que pot ser entesa de manera molt ampla). Coses molt bàsiques però que quan manquen fan que ens tornem molt fràgils psicològicament.

Ens haurem d'acostumar a viure amb el virus i com?

-Ara que es comença a veure la llum al final del túnel cobram esperances que aquest virus tingui, en el futur, els efectes d'una grip normal. No hem de perdre de vista però que cada vegada estem en un món globalitzat i això fa que qualsevol malaltia contagiosa es vagi escampant per tot el planeta com una taca d'oli. Cal aprendre del que hem viscut, perquè si torna a passar una cosa semblant, sapiem respondre amb més eficàcia.

Toni Olives

agenda

✍ Missa Inici del Sínode dels Bisbes

Diuenge 17 d'octubre missa presidida pel bisbe Mons. Francesc Conesa, a les 12 h, a la Catedral de Menorca per donar inici a la fase diocesana del Sínode. Hi són convidats a participar de totes les comunitats.

✍ Recés del preveres

Dimecres 20 d'octubre recés del preveres, a partir de les 10.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ Enviament professors de religió

Divendres 22 d'octubre tindrà lloc a les 17 h a la Catedral l'enviament de mestres i professors de Religió per part del Sr. Bisbe sota el lema "Transmetem l'alegria de la fe amb humilitat i misericòrdia".

✍ Celebració 50 anys parròquia Sant Antoni Maria Claret

-Dissabte 23 d'octubre, a les 19.30 h, celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Francesc. Tot seguit, presentació del llibre "Mig segle de vivències de fe".

-Diumenge 24 d'octubre, a les 10 h, Eucaristia presidida pel Bisbe. Durant la celebració actuarà el grup Folklòric Sant Miquel i, en acabar l'Eucaristia, actuaran a la plaça de l'Empordà.

✍ DOMUND 2021

El proper cap de setmana, 23 i 24 d'octubre, totes les col·lectes de les misses aniran destinades al DOMUND, per ajudar a la tasca dels missioners.

notícies nostres

Celebració de Sant Francesc a Maó

El 4 d'octubre es va celebrar a la Parròquia sant Francesc d'Assís de Maó la festa de Sant Francesc. En l'homilia el nostre Bisbe va subratllar que la gran herència que ens deixà Francesc és la seva passió per l'Evangeli i el seu desig de seguir profundament a Jesús.

"Per a nosaltres, la figura de Sant Francesc suposa un desafiament, perquè qüestiona la manera en què vivim la nostra fe, a vegades d'una forma massa còmoda, defugint el compromís. Ell ens diu: atreueix-te a viure amb radicalitat l'Evangeli, que val la pena; deixa que l'Evangeli qüestioni la teva vida; no temis que tota la teva vida sigui guiada per la teva fe en Jesucrist", va destacar el bisbe Francesc.

Parròquia de Sant Francesc de Maó

El P. Antoni Pou ofereix una xerrada sobre com tractar la depressió

Divendres passat el Seminari Diocesà va acollir una xerrada formativa a càrrec del Pare Antoni Pou, monjo de Montserrat, doctor en Teologia i psicòleg, sobre la depressió i els danys que ha causat la pandèmia en la salut mental.

Antoni Pou va destacar que la pandèmia ha deixat a moltes persones "ferides físicament i emocionalment", i que els cristians com el bon samarità hem d'acollir i ajudar a les persones que estan sofrint. D'una forma molt pedagògica va explicar què és la

depressió, com prevenir-la, tractar-la i ajudar a les persones que la sofreixen, mostrant empatia i comprensió. Alguns dels consells que va compartir van ser fer exercici físic, una bona alimentació, tenir hobbies i cultivar les relacions socials.

En aquest sentit, va destacar la diferència entre la tristesa i la depressió. La tristesa és una emoció normal i necessària (ens fa més realistes, ens ajuda a superar les adversitats, etc.), en canvi, la depressió és una tristesa patològica, que fa sentir a la persona molt enfonsada i bloquejada.

A més, el psicòleg va ressaltar la importància tant de l'ajuda psicològica com de la dimensió espiritual, és a dir, posar la nostra confiança en Déu per fer front a les situacions vulnerables.

Antoni Fullana

Accedeix a la conferència a través d'aquest codi QR que porta al canal de Youtube del Bisbat de Menorca:

Institució de Ministres Extraordinaris per a la distribució de la Sagrada Comunió

El passat diuenge 10 d'octubre, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, es va celebrar la institució de 37 ministres extraordinaris per a la distribució de la Sagrada Comunió, perquè puguin exercir aquest ministeri per un període de cinc anys en les seves parròquies i comunitats, durant les celebracions de la Missa i en la distribució de la sagrada comunió als malats. El bisbe Francesc va expressar el seu agraïment pel seu servei i disponibilitat. "Amb la vostra ajuda, el preuat do de l'Eucaristia arribarà a moltes persones", va destacar.

Bisbat de Menorca